

OFRANDĂ

Gavriil Stiharul

Se reaprind clipele din cearcănele morții

și dorința îmi arde gurguiele precum o pradă -

dacă ochii tăi, iubite, sunt tăciuni pe rugul nopții,

în sărutul meu, șoptirea e de-acum ofrandă.

Lasă-mă să-ți spun cum lângă noi va agoniza consumată luna,

cum tăcerea ei preschimbă zorile într-un un greu prohod,

și cum stelele se vor topi una câte una...

Să-ți spun că, în pântec, iubirea începe să dea rod.